

N:o 34.

Ank. till Riksd. kansli den 19 mars 1901, kl. 12 midd.

Memorial, med föranledande af kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande lagutskottets utlåtande n:o 27 i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ocker.

I utlåtande n:o 27, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ocker, hemställde lagutskottet, att Kongl. Maj:ts ifrågasvarande proposition icke måtte af Riksdagen bifallas.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har emellertid denna hemställan ej blifvit af någondera kammaren godkänd. Första Kammaren har sålunda antagit det i Kongl. Maj:ts proposition innefattade lagförslaget utom beträffande 4 §, hvilken afslagits, i sammanhang hvarmed kammaren beslutit, dels att nummerbeteckningen å 5 § skulle ändras från 5 till 4, dels ock att ingressen till lagförslaget skulle erhålla följande lydelse: »Härigenom förordnas som följer:». Andra Kammaren har med afslag å utskottets hemställan bifallit Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning.

Båda kamrarne hafva alltså i hufvudsak enats om den af Kongl. Maj:t föreslagna nya ockerlagstiftningen.

Innebörden af den skiljaktighet, som mellan kamrarnes beslut förefinnes, är allenast den, att Första Kammaren bibehållit oförändrad 6 § af 9 kap. handelsbalken, hvaruti stadgas, bland annat, förbud att taga högre ränta än sex för hundra om året vid äfventyr af hela räntans förlust samt i böter tiondedelen af hufvudstolen, medan enligt Andra Kammarens beslut påföljden af förenämnda i 9: 6 handelsbalken stadgade förbuds öfverträdande blifvit upphäfd och i stället föreskrift meddelad derom, att hvad i 2 och 3 §§ af den nya lagen angående ocker blefve stadgad skulle å öfverträdelser af nämnda förbud ega tillämpning.

Sammanjemkning mellan kamrarnes beslut bör sålunda, då skiljaktigheten berör allenast en detaljbestämmelse i lagförslaget, utan svårighet kunna åvägbringas, och utskottet har, vid öfvervägande på hvad sätt en dylik sammanjemkning lämpligast må ega rum, stannat i den mening, att Andra Kammaren bör inbjudas att biträda Första Kammarens beslut.

Någon afsevärd betänklighet mot att tillsvidare bibehålla 9 kap. 6 § handelsbalken oförändrad synes nemligen utskottet ej förefinnas, och den omständigheten, att önskvärd ändring af ifrågavarande lagrum nu ej genomföres, torde i alla händelser ej böra uppställas såsom hinder mot att antaga Kongl. Maj:ts proposition i dess hufvudsakliga delar. Utskottet får alltså i sammanjemkningsändamål hemställa,

1:o) att Andra Kammaren, med frånträdande af sitt beslut beträffande

a) 4 §,

b) nummerbeteckningen af 5 § och

c) ingressen

i det uti Kongl. Maj:ts proposition n:o 40 innefattade förslag till lag angående ocker, måtte biträda Första Kammarens i dessa delar fattade beslut.

Slutligen och under förutsättning, att Andra Kammaren bifaller hvad utskottet under 1:o) här ofvan föreslagit, får utskottet hemställa om kamrarnes förklarande,

2:o) att Riksdagen, som funnit Kongl. Maj:ts förevarande proposition icke kunna i oförändradt skick bifallas, för sin del antagit

Lag

angående ocker

af den lydelse, kamrarnes, i anledning af utskottets hemställan, ej mindre i utlåtandet n:o 27 än äfven i detta memorial, fattade sammanstående beslut utvisa.

Stockholm den 19 mars 1901.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.

Stockholm 1901. J. W. Lund. Högskolestryckeriet

Herr *Almgren* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i detta ärendes behandling inom utskottet.
